13/12/2020

Εξαναγκασμός και Εκκλησία

/ Γνώμες

Του Σεβ. Μητροπολίτου Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμωνος

Ο Θεός έπλασε τον άνθρωπο ελεύθερο και γι' αυτό είναι και υπεύθυνος. Ο εναθρωπίσας Κύριος και Θεός αναφέρει στο Ευαγγέλιο «όστις θέλει οπίσω μου ελθείν».

Κι όμως, στο σημερινό Ευαγγελικό ανάγνωσμα υπάρχει η προτροπή «ανάγκασον», την οποία διαβάζουμε στην παραβολή του μεγάλου Δείπνου. Στην αρχή της παραβολής περιγράφεται η προσβλητική για τον οικοδεσπότη απόρριψη της πρόσκλησής Του από όσους κατ' αρχήν θεώρησε ως επιφανέστερους, άξιους να κληθούν. Το πνίξιμο τους όμως, από βιοτικές μέριμνες δεν τους επέτρεψε ν' αξιολογήσουν σωστά την πρόσκληση και φθάνουν να γυρίσουν την πλάτη σ' Εκείνον που σκοπεύει να τους προσφέρει όχι απλώς ένα δείπνο, αλλά τη μόνη σωστική και αγιαστική ευεργεσία.

Πως αντιδρά ο οίκοδεσπότης στην απόρριψη της πρόσκλησής τους. Δίνει νέα εντολή στους άνθρώπους Του να ξεχυθούν στις πλατείες και τις οδούς και να μαζέψουν όσους υπάρχουν εκεί, τους φτωχούς, τους ανάπηρους, τους άρρωστους και τυφλούς για να προσέλθουν στο δείπνο και να απολαύσουν ότι οι άλλοι δεν μπόρεσαν να αξιολογήσουν ως ανώτερο και σωτήριο. Και όταν ολοκληρώνεται και

αυτή η διαδικασία και διαπιστώνεται ότι ακόμη υπάρχει χώρος στο στρωμένο τραπέζι, πάλι ο οικοδεσπότης δίνει εντολή σ’ έναν από τους υπηρέτες να βγεί στα πλέον απόμερα σοκάκια, στους πιο ξεχασμένους και περιθωριοποιημένους ανθρώπους και αυτούς ν’ αναγκάσει να εισέλθουν στο σπίτι του κυρίου του και να απολαύσουν το πλούσιο δείπνο.

Είναι προφανές ότι το «αναγκασον» εδώ σημαίνει το να πείσει ο ένας και μόνος υπηρέτης όλους εκείνους τους προσκεκλημένους που είτε από αυτοσυνειδησία για την κατάστασή τους, είτε από φυσική συστολή, θα δίσταζαν ν’ ανταποκριθούν στην πρόσκληση. Πως ένας φτωχός, ένας περιθωριοποιημένος, ένας ανάπηρος ή ένας φοβισμένος άνθρωπος να πιστέψει ότι υπάρχει μια πρόσκληση γι’ αυτόν, εκεί που ούτε έχει ονειρευθεί ποτέ ότι θα μπορούσε να βρεθεί. Η αγάπη του Θεού ξέρει να μας καταδιώκει και να μας αιχμαλωτίζει, όχι σε δίχτυα βίας και ψυχαναγκασμού, αλλά σε περιβάλλον ελευθερίας κεντρίζοντας μας στο φιλότιμο, ενισχύοντας την φωνή της συνείδησής μας, χαρίζοντας βιώματα άγια και μοναδικά.